

El Correo de Mallorca

LAS CARTAS SE PUEDEN ENVIAR PREFERENTEMENTE MEDIANTE CORREO ELECTRÓNICO A LA DIRECCIÓN cartas.diariodemallorca@epi.es

Las cartas de esta sección deberán ser originales y exclusivas y no excederán de 20 líneas mecanografiadas (Medio Folio). Es imprescindible que los textos estén firmados y que en ellos quede constancia del domicilio, teléfono y número del DNI o pasaporte de sus autores. DIARIO DE MALLORCA se reserva el derecho de resumir o extraer el contenido de las cartas y de publicar aquellas que crea oportuno. No se devolverán los originales, ni se facilitará información postal o telefónica sobre ellos.

Tribuna del lector

NO ÉS NOMÉS LA PUNTA DE L'ICEBERG

► Quan parlem de violència masclista, generalment pensam en una dona de nivell sociocultural mitjà-baix, assassinada per una parella o exparella gelosa. La cosa va molt més enllà. Ni la dona ni el maltractador pertanyen necessàriament a aquesta classe, ni la violència masclista són només els assassinats. Ni tan sols només la violència física, ja que integra violència de molts altres tipus (psicològica, patrimonial, econòmica, etc.).

En qualsevol cas, es tracta d'un problema social molt greu i complicat, per estar molt arrelat i en molts casos, totalment normalitzat. Amb tots els respectes a les víctimes de qualsevol tipus, si parlem estrictament de xifres d'assassinats, el problema de la violència masclista a Espanya és de major envergadura del que va ser el de la ban-

da terrorista ETA. Per violència masclista ja han estat assassinades més de 950 dones en menys de 15 anys, un nombre major que el de les víctimes mortals d'ETA (853) en gairebé el triple de temps (42 anys), sense oblidar els 25 menors assassinats per violència masclista en menys 5 anys. I això només és la punta de l'iceberg. És ben hora que les institucions liderin i dirigeixin un canvi real i efectiu de bon de veres, sense homes masclistes ni dones còmplices del masclisme en el seu interior. Les concentracions quan hi ha un assassinat i els llaços liles estan molt bé, però només amb dones realment compromeses la societat podrà dur a terme el seu canvi.

● Aina M. Ferrer Mas. Palma.

INDEPENDÈNCIA POLÍTICA DELS ALTS ORGANISMES DEL PODER JUDICIAL

► Si les eleccions de Consell General del Poder Judicial, del Tribunal Constitucional i els òrgans d'ells dependents, naixen en bona mesura del Congrés i del Senat que estan dominats pels partits polítics majoritaris, i el propi Fiscal de la Nació és nomenat pel Govern, ja me direu com es pot parlar d'independència política d'aquests organismes. Allà on d'una ma-

nera més clara i llampant han mostrat sa filassa ha estat al tractament del procés català, basta veure com tres tribunals europeus (alemany, belga i escocès) han dit sense dubte que cap dels acusats per Llàrena pot ser acusat de rebel·lió, perquè no s'ha donat la condició *sine qua non* de la violència. I ara ens trobam davant una gran contradicció: uns estan lliures fora d'Espanya i altres duen quasi un any en presó preventiva (quina animalada!). El mateix López Garrido que fou el que va redactar el delictes de re-

bel·lió assegura que no és pot parlar de rebel·lió per part dels càrrecs del passat Govern català. Per acabar de fer els deu reals justs, més de cent professors universitaris especialitzats en dret penal firmaren un manifest mostrant el seu rebuig davant la decisió de la Fiscalia i l'Audiència Nacional de qualificar els actes del Govern català de rebel·lió i sedició, cosa que consideren "una greu equivocació" i a més a més consideren "greument desproporcionada i sense justificació suficient" la presó preventiva,

que per afegitó la feren pagar abusivament una bona temporada lluny del seu territori i familiars, quan segons hem vist després no era necessari. Tot plegat per una banda fa molta pudor d'injustícia, venjança i escalivament i per altra banda de submissió als partits nacionalistes espanyols que foren els que atonaren constantment al Tribunal Constitucional, a la Fiscalia i a l'Audiència Nacional, amb un "a por ellos" judicial, amb l'escaïnar de l'escabotell de mitjans de comunicació que són "la voz de su amo" (el 98% dels canals de televisió i el 98% dels diaris).

● Mariano Moragues Ribas de Pina. Artà.

CORINNA, CASADO Y ESPAÑA

► Si todos esos políticos que adoran la Transición como si no hubiera habido otro ayer aplicaran lo que Suárez proclamó cuando dijo que "debemos elevar a la categoría política de normal lo que a nivel de calle es simplemente normal", en lugar de encargar encuestas sobre tendencias de voto buscarían la opinión de la sociedad sobre asuntos concretos, de los que duelen, y así tomar decisiones con conocimiento de causa.

Por ejemplo, ahora mismo preguntarían cuántas personas

están dispuestas a poner la mano en el fuego por el respeto a la ley que Juan Carlos I haya podido observar durante su reinado, a la vista de las revelaciones de su amante Corinna. Y también si les parece bien que tanto ella como él se libren de ser investigados por los tribunales y por el Congreso.

Parece que este periodo de cambio político cursará con hilarante desvarío. Casado, ese que no sabe ni ocultar las trampas de sus títulos, hizo reír a más de media España con la tontería esa de que "gritamos viva el rey cada vez que pagamos una pensión". Este va a terminar consiguiendo que hasta los del PSOE se hagan republicanos, pues incluso las conveniencias se terminan rindiendo ante los ridículos exagerados.

Volviendo a don Adolfo, conviene recordar que pronunció la famosa frase mientras nos traicionaba. Ahora sabemos, gracias a Victoria Prego, que él sabía que aquella "calle" quería República, pero decidió colar la Monarquía como parte de una libertad que venía imparables tras la muerte del dictador. He aquí el origen de nuestra situación actual. Si Felipe VI no abdica voluntariamente, tal como hizo su bisabuelo, será imposible disfrutar de una democracia tranquila y normal.

● Domingo Sanz. Palma.